

Abdülkadir Budak

AŞK
BENİ GEÇER

♥
CAN

şir

Abdülkadir Budak
AŞK BENİ GEÇER

ŞİİR DİZİSİ

Yayın Yönetmeni
İlknur Özdemir

Dizgi
Gelengül Çakır

Düzeltili
Özge Soylu

Montaj
Mine Sarkaya

Kapak Düzeni
Serap Kılıç

İç Baskı
Özal Basımevi

Kapak Baskı
Çetin Ofset

Cilt
ZE Ciltevi

1. basım: 1997, Era Yayıncılık
2. basım: 1999, İnsan Şiir Defteri
3. basım: 2003, Can Yayınları

ISBN 975-07-0303-0

© Abdülkadir Budak / Can Yayınları Ltd. Şti. (2003)

Abdülkadir Budak AŞK BENİ GEÇER

(1998 Halil Kocagöz Şiir Ödülü)

ŞİİR

CAN YAYINLARI LTD. ŞTİ.

Hayriye Caddesi No. 2, 80060 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Fax: 252 72 33
<http://www.canyayinlari.com>
e-posta: yayinevi@canyayinlari.com

**ABDÜLKADİR BUDAK'IN
CAN YAYINLARI'NDAKİ
KİTAPLARI**

AHŞAP ANAHTAR / şiir
EV ZAMANI / şiir
AŞK BENİ GEÇER / şiir

Abdülkadir Budak, 23 Nisan 1952'de Sivas'ın Hafik İlçesi'nde doğdu. İlkokula Ankara'da başladı. Sincan Lisesi'ni bitirdi. Yükseköğrenimini yapamadan hayata atılmak durumunda kaldı, devlet memuru oldu. 1994 yılında emekli olup Ankara'ya yerleşti. İlk şiiri Mayıs 1970 tarihli *Defne* dergisinde çıktı. Görevi gereği Kayseri'de bulunduğu sıralarda şair arkadaşlarıyla birlikte *Ozanca* ve *Hakimiyet Sanat* dergilerini çıkardı. Şiirlerini, şiire ilişkin yazılarını *Varlık*, *Yazko Edebiyat*, *Adam Sanat* başta olmak üzere çeşitli dergilerde yayımladı. Şiir kitapları: *Geçti İlkyaz Denemesi* (1978), *Şimdi Yaz* (1980), *Gömleğim Leylâ Desenli* (1981), *Sevdanın Son Kerem'i* (1985), *İmzası Gül* (1993), *Yanlış Anka Destanı* (1994), *Aşk Beni Geçer* (1997), *Endişeli Fesleğen* (1999), *Ahşap Anahtar* (2000), *Ev Zamanı* (2002). Yazılarını *Ayna Sandım Şiiri* (1998) adlı kitabında toplayan şairin iki de çocuk şiirleri kitabı vardır: *Bir Gül Çocuk* (1981; 1982 Türk Dil Kurumu Çocuk Edebiyatı Ödülü); *Kuşların Alfabetesi* (1997; 1988 Sıtkı Dost Çocuk Edebiyatı Ödülü -dosya ile-) *Abdülkadir Budak* ayrıca *İmzası Gül* ile 1994 C.A.Kansu ve O.M.Arıburnu Ödüllerini, *Aşk Beni Geçer* adlı kitabıyla da 1998 Halil Kocagöz Şiir Ödülü'nü kazandı. Halen bir kamu kuruluşunda sözleşmeli olarak çalışmakta olan şair, 2000 yılında 12 sayı çıkan *Şiir Odası* dergisinin yayın yönetmenliğini de yapmıştır.

Önsöz yerine

“... bostan dolabının yanındaki, suları bana kahverengi gözüken o küçük ve eskimiş havuzdaki solgun ve kederli nilüferlere gidip bakardım çocukken. Babam onların kökleri olmadığını anlatmıştı bana. Neden bu çiçekleri hep bir şeylere benzetmek için kullandıklarını ancak büyüyünce anladım. Yalnızca bu çiçekler, hep bir yerlere gidecekmiş gibi azade ve özgür oluyorlar, ama küçücük bir havuzun içinde bir yere gitmeden yaşıyorlardı. Hayat da böyle bir şeydi benim için; hep bir yerlere gidecek gibi duran, yalnız ve bir yere gidemeyen bir çiçek. Bütün bir hayatın özetiydi bu. Ben de bir yere bağlanmadım ve bir yere gitmedim; öyle solgun bir nilüfer gibi havuzun içinde yalnız başıma durdum, köklerimi salamadım, ne olduğum yere sağlamca yerleştim, ne başka diyarlara kaçabildim, içinde durduğum havuzla birlikte kirlenip eskidim...”

Ahmet Altan

1

Aşk var

KADIN VE NEHİR

İkisi de sürükleyip götürüyor ne varsa
Kadınla nehir arasında bir fark göremiyorum
Buluşuyor bir anlam iki ayrı sözcükte
Saçları omzundan akıyor birisinin
Ötekinin mızrağı saplanıyor denize

Biri ihanet istemez, köprü istemez öteki
Kadından ve nehirden ancak aşkla geçilir
Biri geyik barındırır sularına eğilen
Öbürü bir avcıyı koynunda geliştirir

Maraton koşusuna benziyor ikisi de
Düş çalarken suçüstü yakalanmış çocuklara
Benim kadını bir nehrin profilden fotoğrafı
Senin nehrin benziyor ateş emziren kadına

Bir halk ezgisi sanki, öfkeli ve tedirgin
Belki kalp çarpıntısı, yanardağ ve infilak
Nehir mi desem, kadın mı; ikisi de olabilir
Ya iyi yüzme bilirsin ya sevmeyi adam gibi
Bir nehre ve kadına ancak böyle girilir

İkisi arasında bir fark göremiyorum
Erkeğinin yanında gözden geçirir kendini
Kadın sunar ruhunu gövde ambalajıyla
Dibindeki yosunun susuzluğunu bilir
Nehir ustadır artık köprüsüz buluşmada

Söğüt dalı olsaydım öper miydim bir nehri?
Taçlandırırdı kadın aşkını hak etseydim
İlle bir fark olmalı aralarında denirse
Biri denizi çağrıştırır, öbürü uçurumu
Sal olduğumu bilirdim nehre düşseydim eğer
Ötekinde bir sınav sorusu olduğumu

Nehir: Doğada bir yatak bulmamaktır kendine
Kadın: Aramak değildir yatakta kendisini
Buradaki ayrıntı elbette önemlidir
Yine de diyorum ki öyle büyük bir fark yok
Nehir eşittir kadın, kadın eşittir nehir

AVCI-CEYLAN GÜNLERİ

Sesin gömlek yerine asılı balkonumda
Her zaman yıkanmış, her zaman ıslak
Doyumsuz tınları yakalarım sesinden
Bir trendir, raylarına bağımlı
Sesindir gittiğini geriye dönen

Bir kuş çılgılığıdır kafes içinde
Bitmemiş bir şiir, gül derinliği
Sesin bahar günü parkta dolaşan
Yaprakları ölü bir güz mevsimi

Sesin bir küheylan olmalı bana
Rüzgârla yarışır etmeli düşlerimi
Uydurduğum masalları unutmak üzereyim
Çocuklar terk edebilir bu yüzden beni

Yeni serüvenler yolculuk ister
Otel midir sesin yorgunluğuma?
Bir sabun kokusu, sıcak bir banyo
Sesin ütülenmiş bir gömlek bana

Bir orman uğultusu, birkaç el ateş
Sesin avcı odasında geyik başları
Hüznü yazan bir şairin kimliği
Ceplerine gündüz dolduran sesin
Yorgan sanıp örtünüyor geceyi

Sesin sanki avcı-ceylan günleri

AŞK VE ÜLKE

Ülkem kötüye gidiyor bendeki aşk iyiye
Bir yanda aymazlığım, çılgınlığım bir yanda
Çölde çiçek açıyorken kopuyor dalında yaprak
Aynı anda yaşıyorum iki değişik duyguyu
Aşk bahsinde cesurum
Ülke bahsinde korkak

Ülke diyorum uçurum, aşk deyince köprüler
Birine düşüyorken tutuyor beni öteki
Dengelemek konusunda yetersiz kalıyorum
Aşkımı ve ülkemi

Kolay mıdır suları ateşlerle söndürmek?
Elinde harita yoksa yol göstermek kolay mı?
Dağların arasında rastladığın bir nehre
Ülkeyse yavaş yavaş
Âşıkсан birdenbire

Ülkem de aşkım kadar iyi olsun isterdim
Kuğuyu özlemiyor havuzu çekilmiş de
Üstesinden gelirdi yangınların, depremin
Aşkım kadar güçlü olabilseydi ülke

Abdülkadir Budak

AŞK
BENİ GEÇER

“İlk ürünleri 1970’ten sonra gün yüzüne çıkan kuşağın kişiliği belirmiş şairlerinden biri olarak görüldü. Dönemin acılarından kaynaklanan şiirlerinde, kendine özgü sesi, ince, özgün buluşlarıyla dikkati çekti.”

ŞÜKRAN KURDAKUL

“*Budak*’ın şiirleri bana sevinç veriyor. İyi şiir sevinç verir.”

MELİH CEVDET ANDAY

“Yaralanmaya açık, her zaman çoktan yaralanmış, şiir için ya da şiire doğru yaralanmış bir ruh.”

ORHAN KOÇAK

“Şaşırtıcı buluşları, dengeli ironisi ve humoruyla yeni kuşak içinde özgün yeri olan bir şair.”

ATAOL BEHRAMOĞLU

“*Budak*’ın şiiri bireyinin varoluş bağlamında modernizmi zemin edinmiş, ancak bu varoluşu ifade etme bağlamında gelenekle bağlarını koparmamış bir şairdir.”

YÜCEL KAYIRAN

Kapaktaki resim: FRANCO ACCORNERO

ISBN 975-07-0303-0

9 789750 703034

<http://www.canyayinlari.com>